

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. III. Circa pœnarum infernalium æternitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

§. III.

Tentatio III. Circa pœnarum infernalium aeternitatem.

XI. **F**Abianus Neophytus dum ei mysteria Fidei nostræ explicantur, fatetur, in nullo articulo credendo tantam se difficultatem experiri, quantum experitur in aeternitate infernalium pœnarum, eò quòd persuadere sibi non possit, tam bonum DEUM propter unicam momentaneam mortaliter peccaminosam cogitationem animas pretioso suo sanguine redemptas aeternum tam exquisitis tormentis punire velit. Quæritur, quomodo hæc difficultas tolli debeat?

Responsio.

XII. Inprimis illi ostendat, quid S. Gregorius lib. 5. mor. dixerit: *Ad districti iudicis iustitiam pertinet, ut nunquam careat supplicio, qui nunquam in hac vita voluit carere peccato; & nullus deus iniquis terminus ultionis, quia, quamdiu voluit, habere voluit terminum criminis.* Cui consentiens S. Bernardus ep. 252. *Ob hoc, ait, inflexibilis & obstinata mens malum punitur aeternaliter, licet temporaliter perpetratum, quia, quod breve fuit tempore, vel opere, longum esse constat in pertinaci voluntate, ita ut nunquam moretur, nunquam velle peccare desinat; imò semper vivere vellet, ut semper peccare posset.*

XIII. Se-

XIII. Secundò ostendat, quòd, nisi hæc æternitas fuisset decreta, homines non sufficiens habuissent frenum ad peccata gravia vitanda; unde ipse Origenes, qui erroneè putavit, pœnas inferni aliquando finem habituras, censuit, utilissimam esse sententiam judicantium, pœnas illas æternas esse, eò quòd expertus sit, eos, qui, quamdiu eam tenuerunt, à peccatis gravibus abstinuerunt, postea ipsius sententiam secutos in omne vitium prolapsos fuisse: Cùm ergo tam utilis gubernationi mundanæ sit hæc opinio, cur DEUS eam negligeret, cùm magis intersit, non peccare multos, quàm damnari aliquos?

XIV. Tertio ostendat, quòd parùm fuisset ad invitationem virtutis, publicatio immortalis coronæ & gloriæ, utpote quam plurimi contemnerent, nisi etiam comminatione æternæ felicitatis impulsifuis- sent; utrimque necesse erat intercludi, ut saltem quæsituri asylum, cælum quæreremus; vel cum tanta injuria boni, ut non nisi odio mali illud appetere- mus. Et certè cùm præmia & pœnas proportiona- tas esse oporteat, quidni justè decernatur pœna æ- terna peccantibus, sicut bene agentibus præmium æternum fuit constitutum.

XV. Quarto ostendatur, quòd sicut secundùm humanas leges aliqui morte puniuntur ad emenda- tionem aliorum; alij verò à civitate perpetuo exilio excluduntur, ut eis subtractis civitas purior reddatur juxta illud Prov. 22. *Eijce derisorem, & exhibit cum eo jurgium, cessabuntque causa & contumelia*; ita conveniens quoque fuerit, ut secundùm divinum judicium aliqui perpetuò à societate bonorum separa- rentur, & in æternum punirentur, ut ex perpetuæ pœnæ

pœnæ timore homines peccare desistant, & bonorum societas purior ex eorum separatione reddatur.

XVI. Quintò ostendatur, quòd, sicut, qui censu perpetuo subiecit domum suam pro mutuo accepto, v. g. mille florenorum, etsi intra viginti annos totidem solvat, adhuc capitalem summam debet, ita cum damnati sint inimici DEI, nunquam debitum suum persolvere possunt, sed semper antiquæ pœnæ obnoxij sunt.

